

3/2005 36. vuosikerta

Sössö

Sössö, PDF:stä paperille

EESTEC kongressissa

**Ajan hengen mukaisesti
populismiin sortuva
Sähköinsinöörkillan
äänenkannattaja**

sposti: sosso@tky.hut.fi

web: www.tky.hut.fi/~sik/sosso/

Toimitus

Päätoimittaja

Teemu Lepola

Apusössöt

Nina Lagus

Jori Lallo

Samuli Kauranne

Aki Oksanen

Taitto

Anne Myller

Teemu Lepola

Vapaat

Aki Lähdesmäki

Pyry Ekholm

Heini Heikkilä

Silja Tirronen

Outi Koski

Anna Himmanen

Ina Sandström

Marko Miettinen

Julkaisija

TKK:n Sähköinsinöörilta ry

Otakaari 5 A, 02150 Espoo

puh: (09) 451 2211

Paino

Scanseri Oy, Helsinki

Painos 1000 kpl

Materiaalin toimittaminen

Sössö noudattaa sananvapautta hyvän maun rajoissa. Lehti on kaikille kiltalaisille avoin ja kaikki jutut pyritään julkaisemaan.

Jutuntynkää voi toimitella:

- Ensisijaisesti spostitse
sosso@tky.hut.fi
- Kiltahuoneelle sössöriippariin
- Henkilökohtaisesti toimittajille

Pääkirjoitus 5.4.2005

Odottamisen iloa

Vein tässä juuri autoni katsastukseen, ja tietenkin viimeisenä mahdollisena päivänä. Yllättäen myös moni muu oli havahtunut todellisuuteen ja huomannut että mikäli haluaa vielä autollaan ajella, täytyy katsastus suorittaa välittömästi. Tyylikästä ajan siihen jonon perälle ja ajattelen ettei tässä kauaa mene. Kun Iltalehden selaamisen ja parin puhelun jälkeen jono ei olekaan liikkunut senttiäkään, alkaa mieleni vallata tuo tuttu tuskastumisen tunne. Odottavan aika on pitkä.

Seuraan myös muita jonossa olojoita. Yksi kävelee hermostuksissaan autonsa ympärillä ja puhuu matkapuhelimeen. Toinen polttaa autonsa ulkopuolella jo kolmatta savuketta peräkkäin. Hän varmasti toivoo Murphyn lain toteutuvan tässäkin. "Jos sytytän savukkeen niin varmasti minun vuoroni tulee heti". Kolmannen savukkeen jälkeen hänkin uskoo ettei näin ole, ja istuu takaisin autoonsa ja aloittaa ilmeisesti jonkinlaisen rumpujensoittoharjoituksen naputellen autonsa ohjauspyörää.

Sama on havaittavissa muuallakin. Odottaminen on tuskastuttavaa, ainakin siltä vaikuttaa. Kun esimerkiksi soitetaan vaikkapa teleoperaattorin asiakaspalveluun, mikä onkaan ärsyttävämpää kuin kuulla nuo sanat: "Asiakaspalvelussamme on juuri tällä hetkellä ruuhkaa, palvelemme teitä mahdollisimman pian". Itse monesti suljen puhelun välittömästi, sillä eihän minulla ole aikaa odottaa. Hankikoon lisää asiakaspalvelijoita. Soitan myöhemmin uudestaan, ja todennäköisesti odotan silloinkin. Entäpä sitten pankissa. Pari kertaa vuodessa on tarve asioida pankin konttorissa henkilökohtaisesti, muuten hoidan asioinnit sähköisten viestimien avulla. Miksi juuri samana päivänä kaikkien eläkeläisten on pakko asioida samaisessa pankissa? Ettekö ymmärrä, minulla on kiire.

Mutta miksi pitää olla näin? Eikö odottamisesta voi nauttia? Kuten eräs viisas mies on kerran sanonut, ihminen on ajatteleva olento. Jokainen myös tietää että joskus on hyvä olla vain ja ainoastaan omien ajatustensa kanssa. Mikä onkaan parempi paikka ottaa aikaa itselleen kuin edellä esitellyn kaltainen odottamistilanne. Ei odottaessa ole pakko pohtia sitä mikä kestää ja miksi ei tapahdu mitään. Voi keskittyä omiin ajatuksiin, ja vaikkapa unohtaa hetkeksi että odottaa ylipäänsä mitään, kunhan muistaa varoa ettei oma vuoro lipsahda kokonaan ohitse.

Toinen tapa lieventää odottamisen tuskaa on varautua siihen tarvittaviin välinein. Kymmenen minuutin linja-automatkalta otamme kyllä kirjan mukaan. Pankissa olemme aiemmin joutuneet jonottamaan pitkiäkin aikoja, joten keskitytään sielläkin johonkin muuhun kuin itse odottamistilanteeseen.

Lämpöistä kevättä ja iloa odottamiseen...

Päätoimittaja
Teemu Lepola

Sössö

3/2005

"Joskus kolme voi olla liikaa"
-Pete Luomela

Antti Karilainen demonstroi
vapun juhlintaa.
Kuva: Aki Lähdesmäki

Tässä numerossa:

- 4 Ilmoitus ja läppä
- 5 Kesätöissä mutta miten?
- 6 Lehden matka PDF:stä paperille
- 8 Vitutus
- 9 Opintopalsta: Vitsoja ja voikukkia
- 10 Mikä ihmeen valtuusto?
- 12 Lipaston kirjeenvaihtaja: Työryhmä
- 13 Esittelyssä vanhempi vahtimestari
- 14 Matkapäiväkirja Eestecin kongressista
- 16 Sotakirjeenvaihtajan terveiset, osa 3
- 17 Ristikko ja huonot vitsit
- 18 Keväinen runo ja shanhai-taulukot
- 19 Fuksi ja kolumni

Kiltauutiset

Sössön kansikuvakilpailu jatkuu

Sössö järjestää kansikuvakilpailun kesän fuksinumeroa varten. Jos sinulla on hauska, mielenkiintoinen ja sähköisen sulava valokuva, osallistu kilpailuun. Kuvan tulee olla vähintään 3 Mpikselin pystykuva, sekä teknisesti riittävän laadukas (tarkka ja selkeä). Voit osallistua 1-3 kuvalla.

Näin osallistut kilpailuun:

1. Ota kuva(t) tai kaiva arkistoistasi.
2. Pistä alkuperäisen kokoinen kuva nettiin. Kuvaan pitää olla teksti kuka sen on kuvannut, milloin ja mistä siinä on kyse.
3. Lähetä kuvan urlin osoitteeseen sosso@list.tky.fi 20.5. mennessä.
4. Jos et pysty laittamaan kuvaa nettiin, lähetä se tietoineen sähköpostilla osoitteeseen aki.lahdesmaki@gmail.com.

Vanhempi vahtimestari Timi Lehtola omassa valtakunnassaan. Lue myös Timin haastattelu sivulta 13.

Pienet sammakot ja Wappu-lisko

"Olihan siellä niitä hyvännäköisiäkin tyttöjä, jotka ei ole mukana kiltatoiminnassa."

-Tuomo Malkamäki, muistelee fuksikursiota

"Jos mä vaikutan hieman omituiselta, se johtuu siitä että mä olen humalassa."

-Puheenjohtaja Valtonen lounaalla kello 12.00

"Mä meen Wappuna töihin."

-Sihteeri Henna Warma hallituksen iltakoulussa

"Ootko sä hullu, töihin kännissä?"

-Sisäimestari Aleks Harri ihmettelee edellistä.

"Mistä mä löydän huonoja vitsejä?"

-Päätoimittaja yrittää löytää täytettä kiltalehteen.

"Soita Veijasen Matille!"

-Rahastonhoitaja Ryhänen antaa vinkkiä edelliseen

Piirros: Antti Karilainen

Kesätöissä, mutta miten?

Kesätyökuvioiden selvityksessä tuntuu varmasti siltä, että pahin on takana ja voi ottaa rennosti. Vaikka pelkkä kesätyön saaminenkin on työlästä, ei silti pidä antaa kaiken mennä omalla painollaan. Tästä alkaa nimittäin vaihe, jolloin täytyy pitää huoli, että kaikki itse työsuhteeseen liittyvä menee niin kuin pitää.

Teksti: Outi Koski ja Anna Himmanen

Kuva: Aki Lähdesmäki

Ensimmäinen kriittinen vaihe on työsuhteen kirjoittaminen. Helposti tulee katsottua palkan vastaavan sovittua muun jäädessä tarkistamatta. Työsuhteessa pitäisi kuitenkin aina olla ainakin seuraavat asiat: työsuhteen osapuolet, työn alkuajankohdat, työsuhteen laatu, työteko-paikka, työntekijän pääasialliset tehtävät, palkka ja muut mahdolliset vastikkeet, palkanmaksukausi, työaika, vuosiloma, työehtosopimus ja allekirjoitukset.

Määräaikaisissa sopimuksissa, kuten kesätyöt, tulee lisäksi olla tieto työsuhteen kestosta ja mahdollisesti irtisanomisajasta. Mikäli sopimuksessa ei mainita työehtosopimusta, pitäisi työntekijän muistaa laittaa paperille myös lomarahaa, sairausajan palkka, matkakustannusten korvaukset ym.

Valmistaudu työsuhteen kirjoitustilaisuuteen. Sopimusta ei tarvitse hyväksyä sellaisenaan, vaan muutosehdotuksia voi tehdä. Muista: valinta on siinä vaiheessa jo tehty, ja aina voi koittaa kepillä jäätä. Älä jätä myöhemmin kirjattavia kohtia. Tutki huolella kaikki kohdat, myös ne asiakirjat joihin sopimuksessa viitataan. Tärkeintä on, että ymmärrät mihin sitoudut.

Työnteon alkaessa on aika näyttää kyntensä. Muista: hyvin hoidettu työ palkitsee tulevaisuudessa, huonosti tehty kostautuu hyvinkin pian.

Kesän jälkeen

Töiden päättyessä kannattaa pyytää itselleen työtodistus. Oletusarvoisesti todistus sisältää vain työsuhteen keston ja -tehtävien laadun, pyytämällä siihen saa myös arvion työtaidosta ja käytöksestä. Tämä kannattaa aina pyytää mikäli odotettavissa on edes kohtuullisen hyvä arvio, sillä sen puuttuminen antaa negatiivisen viestin. Työsuhteen päättyessä kannattaa myös pitää huoli lomarahasta. Ne nimittäin kuuluvat kaikille, myös kesätyöntekijöille.

Jos lomarahojen tai muun suhteen tulee ongelmia, kannattaa muistaa TEKin lakimiehet, jotka ovat kaikkien jäsenten palveluksessa veloituksetta. Työnantajan ryhtyessä hankalaksi taustatuelle löytyy varmasti käyttöä! Ja kesän jälkeen kannattaa täyttää kesätyökysely TEKin sivuilla. Siten saat vaikutettua seuraavan kesän harjoittelijapalkkasuosituksiin.

SIKin TEK-yhdyshenkilö Outi Koski vastaa kaikkiin kysymyksiin koskien liittoa, ja häneen voi ottaa yhteyttä myös esim. kesätöiden ongelmatilanteissa. Outin tavoitat osoitteesta outi.koski@tkk.fi

IAET-kassa

IAET-kassa on mm. diplomi-insinöörien oma työttömyyskassa. Jos jäät valmistumisesi jälkeen työttömäksi, saat kassan jäsenenä huomattavasti korkeampaa työttömyyspäivärahaa. Kassan jäsenyys täytyy "tienata" olemalla tarpeeksi pitkään töissä, vaikka pätittäin. Työttömyyskassaan kannattaakin liittyä ajoissa, viimeistään pari vuotta ennen valmistumista!

Lisätietoa <http://www.tek.fi/opiskelijat>

Pdf:stä paperille

Tähän asti osa Sössön
taipaleesta lukijoiden käsiin
on ollut hämärän peitossa.
Toimitus korjasi asian
ja kävi tutkimassa, mitä
lehdelle tapahtuu painotalon
syövereissä.

Teksti: Nina Lagus
Kuvat: Teemu Lepola

Missä Sössö painetaan?

Kun taittaja on saanut Sössön taitettua se kiikutetaan Scanseri-painotalon toimitiloihin Itälahdenkadulle Lauttasaareen. Scanseri on tulostus- ja painopalveluita tarjoava yritys, jonka yhdeksän työntekijää huolehtivat jos jonkinlaisten tilaustöiden saattamisesta lopulliseen ulkoasuunsa. Painotalon kalustolla hoituu Sössön ja muiden lehtien painamisen lisäksi erilaisten painotuotteiden painatus aina käyntikortista laadukkaisiin 4-väriesitteisiin.”

Painotalossa tapahtuu

Sössö toimitetaan Scanserille pdf-tiedostona. Ensimmäiseksi sivunumeroiden mukaan etukannesta takakanteen järjestyksessä oleva lehti järjestetään uudelleen arkeittain siten, että etukansi ja takakansi päätyvät samalle arkille ja keskiaukeama on oikeasti keskiaukeama. Tämän jälkeen Sössö vedostetaan ja tarkastetaan, että kaikki on kunnossa ja sivut oikeassa järjestyksessä.

Arkeittain järjestetystä Sössöstä tehdään filmikasetti, joka viedään seuraavaksi filminkehityskoneelle. Koneen kehittämät

filmit päätyvät asemointipöydälle, jolla ne valotetaan levyille. Yhdelle levyille tulee aina painettavan arkin yksi puoli. Valmiit levyt viedään viereiseen huoneeseen painokoneelle.

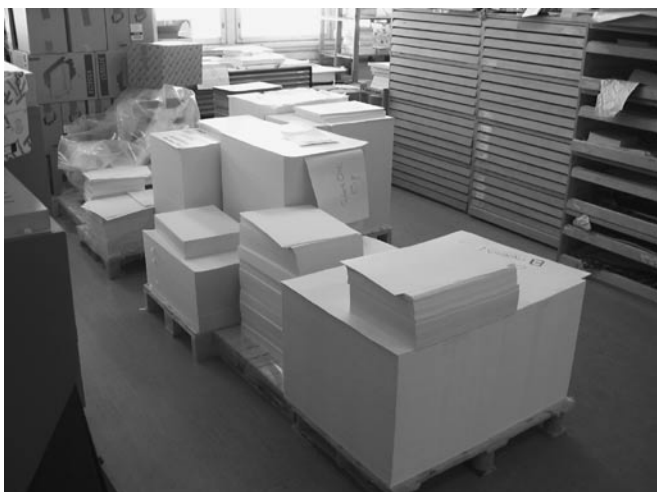
Riippuen muista painotalossa työn alla olevista tilauksista Sössö painetaan joko 2- tai 4-väripainokoneella. Koska lehti on yksivärinen sen arkit saavat kummallakin koneella pintaansa vain mustan painovärin. Nelivärikoneella neliväripainatuksessa muut värit mustan lisäksi olisivat syaani, magenta ja keltainen. Näillä saataisiin Sössöönkin vaikkapa nelivärikannet.

Painotalossa käytössä olevalla nelivärikoneella voidaan painaa 6000–7000 arkkiä tunnissa. Yhden Sössö-painoksen painamiseen menee parisen tuntia. Sössöä varten leikataan Ao-arkeista painokoneelle sopivan kokoiset arkit, joita vielä painamisen jälkeen leikataan. Painokoneessa painetaan arkit levy kerrallaan: painoväri siirretään levyn kautta kumikankaalle, jolta se siirtyy paperille.

Painetut arkit leikataan pystysuunnassa valmiisiin mittoihin ja viedään keräilykoneelle. Keräilykone kerää lehden kasaan, nitoo siihen niitin, taitaa nidotun lehden ja lopuksi vielä tasaa leikkaamalla taitetun lehden reunan.

Viimeinen matka lukijoiden luo

Valmiit Sössöt pakataan Scanserilla laatikoihin ja kuljetetaan painotalon toimesta Otaniemeen. Uunituore kiltalehti päätyy kiltahuoneelle ja muualle odottavien lukijoiden luokse.

Paperia Scanserinkin kokoisessa painotalossa kuluu kohtuulliset määrät.

Tällä asemointipöydällä filmikasetista kehitetyt kalvot valotetaan levyille, jotka asetetaan painokoneeseen painon ajaksi.

Uudemman neliväripainokoneen tausta näyttää tältä.

Kuvassa vanha, kahden värin painokone.

Painamisen ja arkkien järjestelemisen jälkeen keräilykone viimein kasaa lehden ja nitoo arkit toisiinsa kiinni.

Vitutus

Teksti: Ina Sandström
Kuvat: Aki Lähdesmäki

Helmikuussa puhtaanvalkeat kinokset hohtivat purevassa pakkasessa. Pilvenpäällä virnuilija oli tainnut päättää hukuttaa koko Espoon puhtaanvalkoiseen valoon. Ja sitten hups. Plus viisi astetta päivällä, miinus kymmenen yöllä. Jäätä, mustaa sohjoa ja liian värjäämiä kinosten jämiä koko Otaniemi. Lisää röntää saatiin taivaalta. Heräsin liian myöhään. Vitutti.

Ilman aamupalaa ja kohtalaisen reippain askelin suunnistin sähkötaloa kohti kunnes kohtasin väistämättömän ja istuin peruksillani hieman Päijännettä pienemmässä lätäkössä. Vitutti. Sitten nauratti, mutta vain hieman. Ja taas vitutti.

Kiltiksellä oli kahvia. Mustaa kuin maisema ulkona. Kahden ja puolen kupillisen ja puolikkaiden dyniksen demolaskareiden jälkeen housutkin olivat jo lähes kuivat.

"Mitä ruokaa?", "Kuka lähtee Täffälle syömään?", "Miks Kismet on loppu?", "Onks kukaan laskenu S2:n loppuviikkoja?", "Shanghai!", "Koska uus Sössö ilmestyy (NYT)?", "Kellä on Akkari?".

Sohvan nurkka, kahvia, Suomen kuvalehti. Väärä lehtivallinta. Cosmosta olisi voinut tutkailla kenen kanssa Jude Law on nähty viimeksi ja onko sillä Jennifer Garnerilla nyt oikeasti niihin hyvät tissit (ON). Suomen kuvalehti kertoi vain nälänhädästä, sodasta, perheväkivallasta, lasten hyväksikäytöstä ja rikkauden ylivallassa. Mustasta kuin maisema ulkona. Huutoa pään sisällä: "Hankkikaa saatana oikeita ongelmia itsellenne, ennen kuin alatte valittaa!". Vitutti.

Todarin luennon houkutus ei voittanut mustaan loskaan kohdistuvaa inhoani, joten havaitsin perjantapäivän valuvan huomaamatta käsistäni. Yritin laskea dynistä: en osannut. Yritin lukea matikkaa: en jaksanut. Yritin pelata Shanghai: hävisin. Vitutti.

Päätin rajoittaa iltasuunnitelmani kotona mököttämiseen. Keitin kahvia ja kuuntelin My Dying Bridea. Ryvin vitutuksessa lukemalla vanhoja kirjeitä ja katselemalla valokuvia ihmisistä, joihin en ollut pitänyt tarpeeksi yhteyttä. Päätin maksimoida itsekidutuksen määrän siivoamalla vaatekaappini ja vahaamalla säärökarvani. Olin jo tarttumaisillani Veet-tuubiin, kun puhelimeni sai yllättäen jonkin asteisen epilepsia-kohtauksen ja täräsi hervottomana pöydällä.

Tekstiviesti: "Lähe pelaamaan bilistä joku päivä? Ei oo nähty pitkään aikaan. Ikävä sua..." Vastasin: "Metropool? Tunnin päästä?" Uusi tekstiviesti: "Jep:)".

Heitin Veetin takaisin laatikkoon ja revin siivotun vaatekaappini sisällön lattialle. "Jos toi punainen paita... Puolen tunnin päästä lähtis bussi. Kehtaiskohan vähän meikata?"

Ulkona kauan kaivattu aurinko mursi pilvimuurin.

Vitsoja ja voikukkia

Opinto-
palsta

Teksti: Heini Heikkilä

Vaikka keväturinko lämmittää jo monen mieltä, annetaan kurssipalautteissa näin keväisinkin enemmän vitsoja kuin voikukkia. Kritiikki on tietenkin tärkeää, jotta asiat joskus muuttuisivat, mutta pelkällä moittimisella ja valittamisella ei välttämättä saa aikaan mitään. Palautelappustenkin parannusehdotuksista voi jäädä vain voikukkientapainen tahma käteen, jos ainoastaan tiedostetaan asiat, joita kurssissa voitaisiin parantaa, muttei miten.

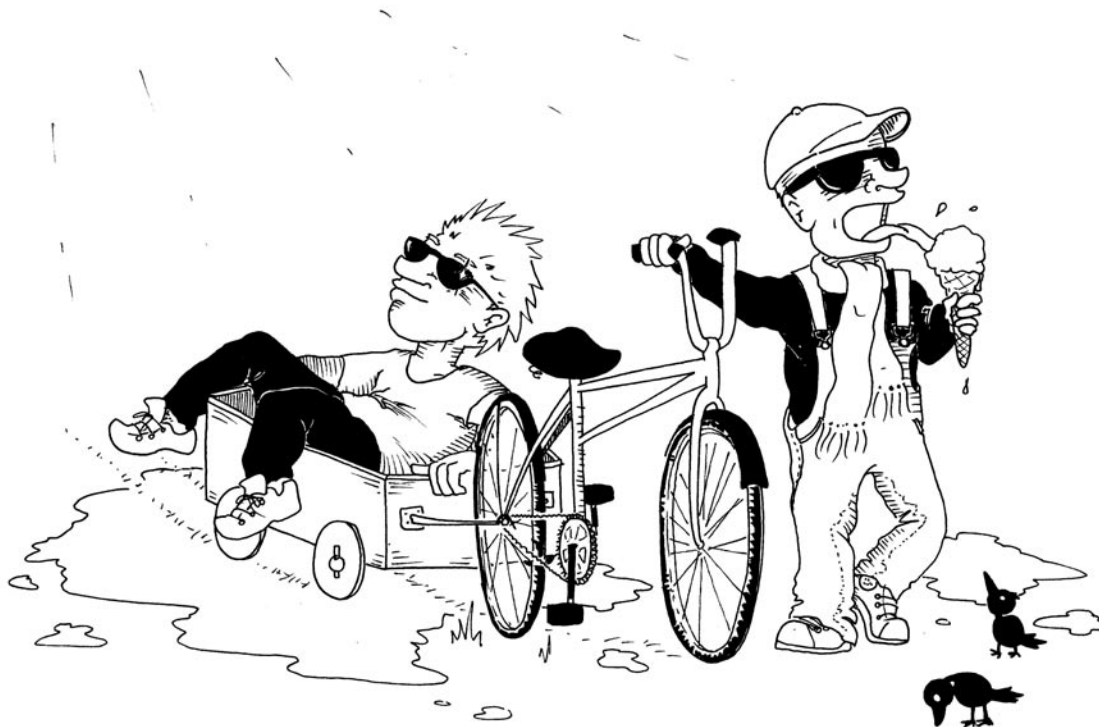
Niin, useimmiten kysymys kuuluu: miten? Juuri tähän kysymykseen vastatakseen on opintotoimikunta tänäkin keväänä järjestänyt palauteryhmät Elektroniikka2-, Piirianalyysi2- ja Signaalit ja järjestelmät –kurseille. Palauteryhmätyöskentelyn ideana on, että kurssin henkilökunta ja opiskelijat voivat istua saman pöydän ääreen pohtimaan, miten asiat voisi käytännössä saada sujumaan paremmin kurssilla.

Toki palauteryhmissä on keskusteltu muustakin: opiskelijat ovat antaneet palautetta, mitkä asiat on opittu, ja missä voisi olla vielä kertauksen paikka. Useiden kurssien vetäjät pitävät palauteryhmää tärkeänä kanavana juuri tällaiselle palautteelle, ja he käyttävät sitä myös hyödyksi, esimerkiksi järjestämällä kertausta ja muokkaamalla vielä kurssin aikana ilmestyvää materiaalia. Monilla opiskelijoilla onkin harhakäsitys siitä, että palauteryhmätyöskentelyn hedelmät näkyisivät aina vasta seuraavana vuonna järjestettävällä kurssilla.

Onnistuneen palauteryhmän pitämiseen tarvitaan tietenkin opetuksen kehittämiseen kiinnostunutta kurssihenkilökuntaa. Mutta suurempi ongelma on yleensä se, että opiskelijat eivät osallistu näihin pullakahvitilaisuuksiin. Opintotoimikunta kaipaakin nyt mielipiteitä kaikilta kiltalaisilta: Mikä saisi sinut osallistumaan palauteryhmään? Lisäksi haluamme myös virittää keskustelua muustakin kursseihin liittyvästä, ja paras foorumi tähän on killan opintolista. Tietenkin voit myös tulla nykäisemään meitä opintotoimikuntalaisia hihasta, ja kertoa, mille kurssille ryhmiä kannattaisi perustaa, tai ujuttaa meille salaisia viestejä killan postilaatikkoon.

Keskustelun aikaansaamiseksi kaipaamme opiskelijoita enemmän mukaan halopedien eli hallinnon opiskelijaedustajien työhön. Näin kaikki ideat eivät lähtisi vain kouralliselta halopedejältä, ja opiskelijaedustajat myös edustaisivat opiskelijoiden mielipidettä paremmin. Tänäkin keväänä suunnitellaan osastollemme uutta täysin sähköistä kurssipalauttejärjestelmää, ja kehittyessä on ollut mukana joukko halopedejä. Olisitko halunnut olla mukana? Tervetuloa opintolistalle ja halopedkokouksiin juttelemaan!

Opintolista: sik + opinto@cc.hut.fi

Keväinen piirros: Silja Tirronen.

Valtuusto - valvova silmä, päättävä elin

Valtuusto on killan ylin päättävä elin, mutta mitä se oikeastaan tarkoittaa ja mitä se käytännössä tekee? Valtuuston puhemies Henna Heikkilä vastaa.

Teksti: Aki Oksanen

Kuvat: Pyry Ekholm, Aki Lähdesmäki

Virallisesti

Killan jäsenet valitsevat valtuuston kaksikymmentäviisi jäsentä joka syksy järjestettävissä valtuustovaaleissa. Edustuksellisen demokratian mukaisesti valtuusto toimii virallisesti killan ylimpänä päättävänä elimenä. Kaikilla killan jäsenillä on oikeus asettua ehdokkaaksi ja äänestää vaaleissa. Rekisteröitynä yhdistyksenä killalla on yhdistyslain, sekä omien sääntöjen velvoittamana tiettyjä lakisääteisiä tehtäviä. Sääntömääräisten vaali- ja vuosikokouksien lisäksi valtuusto kokoontuu muutamia kertoja vuodessa.

Tehtävä

Kokous on toimintatapa tai työväline, mutta tehtävänä on paljon muutakin kuin kahvinjuonti ja kokoustarjoiltavien syönti. Tärkeimpänä jatkuvana velvollisuutena on valvoa killan toimeenpanevan elimen, eli hallituksen, toimintaa. Käytännön toimintaa ja juoksevia asioita killassa hoitaa vastuussa olevan hallituksen lisäksi nelisenkymmentä toimihenkilöä, tuttavallisemmin toimaria.

Kokous on toimintatapa tai työväline, mutta tehtävänä on paljon muutakin kuin kahvinjuonti ja kokoustarjoiltavien syönti.

Tärkeitä, tosin harvinaisempia, päätettäviä asioita ovat killan sääntöihin tai toimintatapoihin tehtävät muutokset, joita ei viime aikoina ole juuri ollut. Kiltahan rekisteröityi vasta vuosituhannen alussa, minkä yhteydessä säännöt hiottiin tarkasti vastaamaan silloista tilannetta, eikä olosuhteissa ole tapahtunut merkittä-

viä muutoksia. Hallitus voi myös tuoda tärkeiksi katsomiaan esityksiä valtuuston päätettäväksi, rutiininomaiset päätökset hallitus tekee itse.

Tavanomaisempia, toiminnan kannalta oleellisia päätöksiä ovat nimitykset ja valinnat, joista on määrätty myös yhdistyksen säännöissä. Tilinpäätöksen ja seuraavan vuoden talousarvion hyväksyminen, sekä vastuuvapauden myöntäminen hallitukselle ovat tietenkin päätöslistalla vuosittain, samoin killan jäsenmaksun määrääminen seuraavalle lukuvuodelle.

Toiminta

Kokoukset ovat yleensä melko tehokkaita, hyvät ennakkovalmistelut takaavat sujuvan etenemisen. Valtuutetut saavat kokouksen aiheisiin liittyvän materiaalin etukäteen tutustuttavaksi. Kysymykset ja kommentit on toivottavasti mietitty ja suurimmaksi osaksi käsitelty etukäteen nysseissä. Ulkopuolisesta tarkkailijasta saattaakin helposti vaikuttaa, ettei valtuustossa muuta kuin nuijita asioita läpi. Tämä saattaa kuitenkin olla vain hyvän taustavalmistelun aiheuttama illuusio, sillä mikäli valtuutetut ovat riittävän aktiivisia ja ilmaisevat mielipiteensä jo ennen kokousta, ei isompiin asioihin tarvitse puuttua enää kokouksessa.

Valtuusto käsittelee suuria linjoja killan toiminnassa, yksittäisten tapahtumien suunnittelu on hallituksen heiniä. Pitkäjänteisyys ja kestävä kehitys ovat avainsanoja siinä, mitä valtuuston tulee huolehtia killassa tapahtuvan, nyt ja tulevaisuudessa. Killan hallitus esittelee toimikautensa alussa valtuustolle toimintasuunnitelman, jonka sisältö käydään läpi ja hyväksytään, tarvittaessa pienin viilauksin. Yksi valtuuston

toiminnan tarkoitus on nimenomaan ohjata hallitusta toimimaan järkevästi. Parannusehdotukset ja kommentit ovat rakentavaa keskustelua, jonka kautta valtuuston päätökset näkyvät käytännön toiminnan kautta.

Ylimääräisissä kokouksissa tärkeimpänä asiana onkin monesti hallituksen toiminnan valvonta ja ikään kuin väliaikakatsaus kuluneeseen ajanjaksoon. Käytännössä tämä tapahtuu niin, että hallitus esittää valtuustolle kausikertomuksen, jossa toimikunnittain kerrotaan tehdystä työstä. Samalla voidaan verrata suunnitellun toteutumista ja kuulla mitä lähitulevaisuudessa ollaan tekemässä. Hallitus taas saa toiminnastaan palautetta, joka toivottavasti olisi rakentavaa tai jopa myönteistä, mikäli siihen on aihetta.

Keskustelu

Jotkut asiat vaativat enemmän aikaa, kuin kokouksissa on mahdollista käyttää, tullakseen käsitellyiksi tarpeeksi laajasti ja huolellisesti. Tätä varten valtuusto on nimittänyt tälle kaudelle tulevaisuus- ja budjettityöryhmät, jotka kokoontuvat muutamia kertoja lukukausien aikana. Työryhmissä keskustellaan ja suunnitellaan killan tulevaisuutta, sekä pohditaan parannuksia

toimintatapoihin. Työryhmät raportoivat valtuustolle toiminnastaan ja tuloksistaan.

Valtuustolla on myös oma nyysiryhmä (tky.alayhd.sik.valtuusto), jossa keskustellaan yleisesti killan asioista, sekä ennen kokouksia tiivistäkin käsiteltävistä aiheista. Sinne tulee myös tiivistelmät killan hallituksen kokouksista, sekä tietenkin myös valtuuston kokouksista. Killan hallitus kertoo nyysiryhmässä suunnitelmistaan, joista haluaa herättää keskustelua tai muuten tuoda asioita tiedoksi valtuustolle. Valtuuston keskustelu käydään pääosin tällä avoimella foorumilla, seuraamalla pysyt ajan hermolla.

Osallistu

Kaikilla killan jäsenillä on läsnäolo-oikeus valtuuston kokouksissa, yleensä muutkin saavat olla paikalla ja normaalisti kaikille myönnetään myös puheoikeus.

Killan kotisivuilla on tietoa valtuustosta kohdassa viralliset. Samasta paikasta löytyy myös yhdistyksen säännöt sekä toimintakertomus ja toimintasuunnitelma, samoin viimeisen vuoden pöytäkirjat.

Kaikilla killan jäsenillä on läsnäolo-oikeus valtuuston kokouksissa, yleensä muutkin saavat olla paikalla ja normaalisti kaikille myönnetään myös puheoikeus.

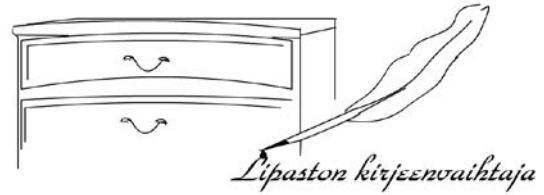

**Lisätietoja voi kysyä myös valtuuston puhe-
mies Henna Heikkilältä, hheikkil@cc.hut.fi
tai varapuhemies Tuomas Saulialta,
tsaulial@cc.hut.fi; yhteyttä voi ottaa myös,
jos haluaa nostaa pohdittavaksi joitakin
asioita killan toiminnassa.**

**Valtuuston seuraava kokous on maanan-
taina 9.5.2005 klo 17, salissa S2. Nyyssejä
kannattaa lukea saadakseen viimeisimmät
tiedot.**

Teksti:
Samuli Kauranne,
teekkari, fil. yo

Työryhmä

Kirjeenvaihtaja kävi työryhmän kokouksessa.

Erehdyin sitten suostumaan viime syksynä erään kehitystyöryhmän jäseneksi. Ajattelin vissiin, että pitäähän sitä kantaa kortensa yhteiskunnan kehoon, kun apua huudeltiin. Ja mikäpä siinä, ei siitä jäsenyydestä ainakaan toistaiseksi ole suurempaa vaivaa ollut. Melkein päinvastoin.

Maallikon näkökulmasta työryhmä on joku jäsenteellisesti epämääräinen virallisen organisaation jatke, jollaisia päättäjät perustavat, aina silloin, kun eivät jaksakaan itse päättää asioista, joiden päättämisestä heille maksetaan palkkaa. Yleistä tietoa lienee sekin, että mitä laajemmasta organisaatiosta on kyse, sitä laajemman merkityksen sana ”työryhmä” tuntuu saavan. Tästä pohjatiedosta ja siitä tosiasista, että olen aikaisemminkin ollut muutamissa pienemmän yhdistyksen työryhmissä, olin vilpittömän hämmästyneenä, nähdessäni millaiset puitteet työryhmä voi ympärilleen ihan oikeasti saada, kun sen asettaa valtiollinen organisaatio ja promootoreiksi saadaan puhuttua pari professoristason virkamiestä.

Pari viikkoa sitten se sitten tapahtui: jäsenyyteni, vai pitäisikö sanoa formaalimmin edustajakauteni, sillä opiskelijayhdistystähän minä siellä edustan, ensimmäinen työryhmän kokous. Jo kutsusta tosin havaitsin, että jollakin on mielenkiintoinen käsitys sanasta ”kokous” tai sitten parhaillaan jossakin joku sihteeri nauraa partaansa ajatellessaan kutsun saaneiden ilmeitä.

Tämä ”kokous” alkoi sillä, että seitsemältä aamulla työryhmä kyydittiin bussilla maakunnassa sijaitsevaan konferenssi-keskukseen, jossa tarjoiltiin ensimmäisenä hotelliaamia. Myöhemmin päivällä pöydät notkuivat hulppeasta lounaasta ja illalla oli pöydässä tuhti päivällinen musiikkiesitysten kera. Niin, mahtui väliin toki kokouksessa istumistakin, mutta mieleeni palasi väkisinkin mielikuva siitä, että joidenkin yhdistysten hallituksetkin kokoontuvat OK20:n kellarissa. Toisaalta kannattaa kyllä muistaa sekin, että monissa näistä yhdistyksistä on hädin tuskin saman verran varsinaisia jäseniä kuin tässä työryhmässä.

Kokousosuus oli sinällään hyvin mielenkiintoinen esitys. Esityslista oli pitkä kuin nälkävuosi, mutta kutakuinkin jokaiseen kohtaan oli kirjattu valmiiksi suositus päätöksestä. Suositukset oli ehkä kirjoittanut puheenjohtaja tai mahdollisesti jopa joku pienempi työryhmä. Mielenkiintoiseksi asian teki se, että melkein jokaisessa kohdassa keskusteluosuus muotoutui siitä, kun työryhmän kaikki nelisenkymmentä jäsentä esittivät vuorollaan laveasanaisesti omia näkökantojaan eikä juuri kukaan ollut kiinnostunut edes kuuntelemaan kenenkään toisen näkökantoja. Ilmiö on sinänsä politiikasta tavallisen tuttu, mutta erikoista siinä oli se, että jokaisen kohdan aikana puheenjohtaja vain jakoi puheenvuoroa ja vilkuili kelloa. Kun sitten sopiva aika oli kulunut, hän päätti keskustelun ja ilmoitti, että keskustelun perusteella työryhmä hyväksyy suosituspäätöksen.

Kertaakaan ei äänestetty, jokainen suosituspäätös hyväksyttiin. Kaikki esittelivät mielipiteitään, jotka eivät vaikuttaneet mihinkään. Ja sitten päästiin syömään. Kukaan ei valittanut.

Runsaan päivällisen, musiikillisten ohjelmanumeroiden ja vapaamuotoisten aihetta sivuavien ja sivuamattomien jälkeen meidät kyydittiin taas bussilla takaisin Helsinkiin, illaksi kotiin, kuten eräs lentoyhtiö mainostaa. Bussissa keskustelin erään virkamielen kanssa, joka kuultuaan, että olin ensimmäistä kertaa tämän työryhmän kokouksessa alkoi vuolaasti valitella, kuinka nykyisin oli niin suppeat puitteet kokouksilla ja alkoholitarjoilukin oli supistettu viiniin päivällisen kera.

Niinpäniin, kun palataan tosiasioihin ja muistetaan, millaisilla määrärahoilla nämä valtion organisaatiot pyörivät, saadaan ehkä työryhmän kestitsemisenkin oikeisiin mittapuihin. Kyllähän virkistystoiminta on tärkeää missä tahansa organisaatiossa. Ja puheenjohtajakin lupaili alustavasti, että seuraavaa kokousta päästäisiin viettämään viikonloppuristeilyllä syksymmällä. Silti jossakin syvällä pieni veronmaksaja minussa jää pohtimaan, olisiko esityslistan ennakkopäätökset voinut hyväksyä vartin kokouksessa jossakin valtion valmiiksi omistamassa kokoushuoneessa.

*Jo kutsusta tosin
havaitsin, että
joko jollakin on
mielenkiintoinen käsitys
sanasta ”kokous” tai
sitten parhaillaan
jossakin joku sihteeri
nauraa partaansa
ajatellessaan kutsun
saaneiden ilmeitä.*

Vahtimestari vastaa

Sössö päätti ottaa selvää millaisia kavereita Sähköosaston aulassa olevassa kopissa majailee. Kävimme esittämässä joukon visaisia kysymyksiä erälle näistä osaston kantavista voimista.

Teksti ja kuva: Teemu Lepola

Kuka olet?

-Timi Lehtola, Vanhempi vahtimestari, vaikka olenkin porukan nuorin

Mitä Vanhemman vahtimestarin työhön kuuluu?

-Ihan mitä vaan muut keksivät. Päivystystä, asiakaspalvelua, luentosalien ja eritoten AV-laitteiden huoltoa. Ja tietysti vahtimista.

Kauanko olet työskennellyt virassa?

-2,5 vuotta.

Palaako usein proppuja?

-Mä oon aika rauhallinen tyyppi. Mutta jos tarkoitat osaston proppuja, niin aina silloin tällöin.

Pitävätkö huhut paikkansa eli onko osaston syövereissä kadonneita fukseja?

-Ei ainakaan mun toimesta.

Vetoaako uniformunne naisiin?

-No kieltämättä sellaista on havaittavissa.

Oudoin juttu mihin olet täällä törmännyt?

-Ilmoitustaululla roikkuneet jättidaisarit (toim. huom: KIK:n jäynä parin vuoden takaa).

Minkälaisia ihmisiä osastolla näkee?

-Tavallisia ihmisiä laidasta laitaan.

Montako virastomestaria tarvitaan vaihtamaan hehkulamppu?

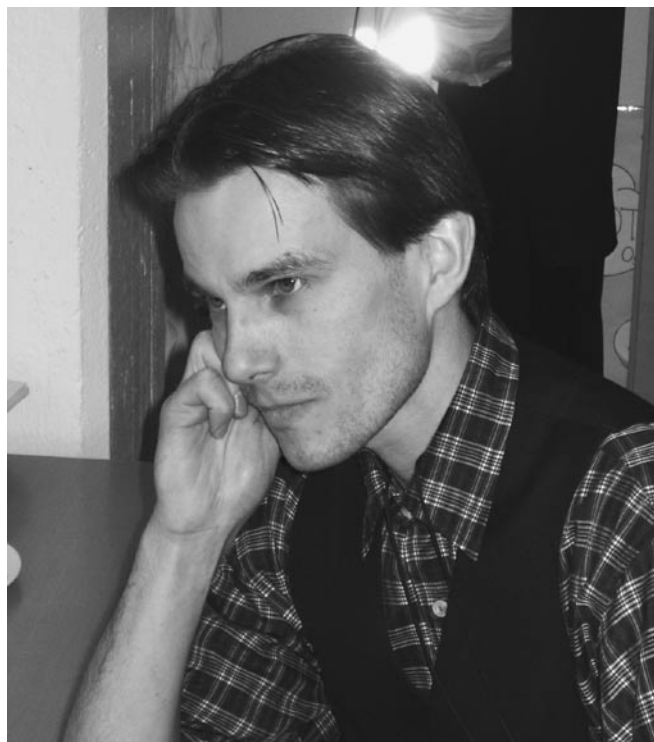
-Noh, välillä monta, yleensä yksi riittää.

Mikä on parasta osastolla?

-Elojuhla varmaankin (Osaston henkilökunnan juhla).

Kummat on kivempia, opiskelijat vai henkilökunta?

-Nyt on maine kyseessä...tehdään kompromissi ja sanotaan että yhtä kivoja.

Sössön tiukat kysymykset pistivät Timin miettelääksi

Mitä muuta ehdit tekemään kuin vahtimaan osastoa?

-No bändihommia ja sitten perheen kanssa, 4 vuotias Joonas-poika vie paljon aikaa.

Mikä on bändin nimi ja miten bändillä menee?

-Nimi on Freezer (tulee siitä kun bändikämpällä on niin kylmä). Bändillä menee hyvin tällä hetkellä. Pari demoa on tehty ja jossain vaiheessa on tarkoitus järjestää keikka Servin mökissä.

Heräät aamulla kiltahuoneelta. Mitä on tapahtunut?

-Luultavasti olen ollut Wapun tienoilla jonain iltana töissä, ja eksynyt Strobovaloilla valaistuun huoneeseen ja menettänyt tajuntani.

"Mä tunnen kaikki, tai kaikki tuntee mut"

-Timi Lehtola

EESTEC in Madrid

-Kongressin matkapäiväkirja

Reilun viikon mittaisessa kongressissa LC Helsinkiä olivat edustamassa Emmi Rautkylä, Aki Oksanen ja Marko Miettinen. Paikalla oli noin sata henkilöä paristakymmenestä Euroopan maasta.

Teksti: Aki Oksanen

Kuvat: Marko Miettinen

Kokouksissa käsiteltiin sääntömääräiset asiat ja niissä istuttiin yhteensä reilusti toista vuorokautta. Mutta mitä muuta ohjelmaa mahtokaan olla? Kaikkietävä kongressin maskottipossu El Cerdo tiesi aina kuumimmat juorut ja villeimmät huhut. Näitä kaikkien miettimä asioita ilmestyi aina silloin tällöin printattuina lehtisinä. Tämäkin matkapäiväkirja sisältää juttuja, joista oli mainintoja kyseisissä tapahtumakoosteissa.

Sunnuntai 3.4.

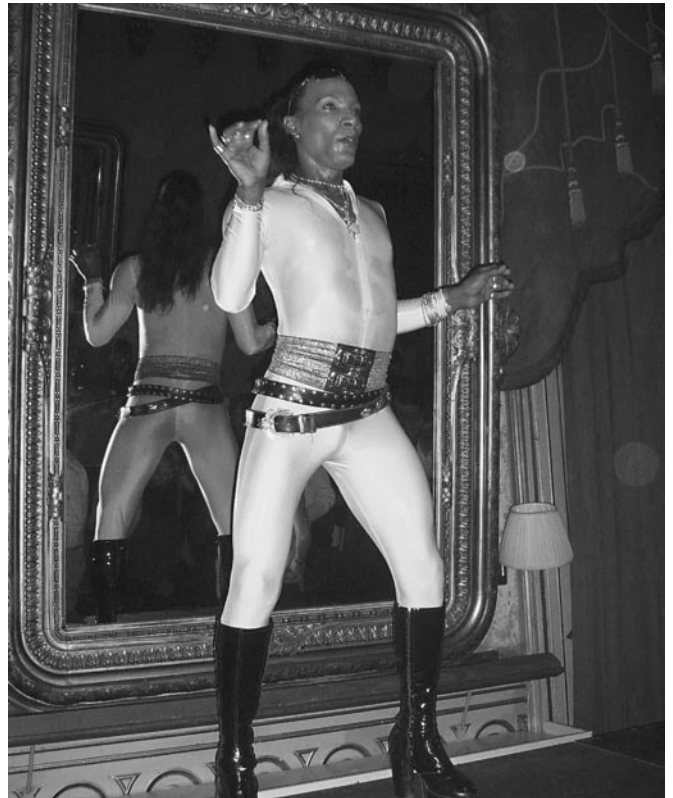
Matka alkoi kuuden aikaan aamulla, lento Münchenin kautta ja olimme perillä Madridissa noin kahden aikaan iltapäivällä. Todellisuus löi kasvoille heti päästyämme ulos lentokentältä: parikymmentä astetta lämmintä ja aurinko paistoi. Tutustuimme ydinkeskustaan paikallisen aktiivin Añan ja muutaman muun samaan aikaan saapuneen kanssa. Illalla lähdimme tilausbusseilla kohti majapaikkanamme toiminutta yliopiston omistamaa hotellia, joka sijaitsi noin 50 kilometrin päästä Madridin keskustasta. Hotelli oli kauniilla vuoristoalueella noin 1,3 km:n korkeudessa ja varattu vain meidän käyttöömme. Perillä odotti illallinen ja tervetuliaisbileet, jossa riitti uusia ihmisiä ja sangriaa.

Maanantai 4.4.

Aamulla lähdimme busseilla kohti Madridia ja yliopistolle, jossa oli tapahtuman viralliset avajaiset sekä muutama esittely sponsoreilta. Ehdottoman vaikutuksen teki koulun kahvilassa oleva valikoima. Ruokailun jälkeinen aika kului mukavasti rommikolan kanssa. Loppuillasta oli keväthuhlat hotellin kyljessä olleessa biletellassa ja meno jatkui aamuyöhön asti.

Tiistai 5.4.

Yleisen kokouksen ensimmäinen osa, aamusta iltapäivään, mutta silti asiaa jäi jatkettavaksi seuraavassa kokouksessa. Iltapäivällä lähdimme taas kohti Madridia, jossa oli ohjelmana kaupunkisuunnistus reilun kymmenen hengen porukoissa.

Esitanssija madridilaisella klubilla

Keskustan suurimmat nähtävyydet ja oudoimmat erikoisuudet tulivat nähdäiksi. Ohjelmassa oli muun muassa paikallisen ilotyttökadun ja homokorttelin näkeminen sekä yhtenä tehtävänä etsiä mahdollisimman räkäinen kaljakuppila.

Illallinen syötiin täyden palvelun ravintolassa, jossa pöytään tuotiin koko ajan mitä erilaisempia herkkuja. Huomasimme myös erittäin opiskelijaystävälliset juomahinnat kyseisessä paikassa: pullo todella hyvänmakuista punaviiniä maksoi kokonaista kolme euroa. Jatkobileet olivat vain meille varatussa yökerhossa, jossa oli erittäin iloinen ensimmäinen tunti, olut oli nimittäin sen ajan ilmaista. Jälleen kerran teekkarit osoittivat oveluutensa ja tunnin kuluttua monissa pöydissä oli massiivisen kokoisia oluttuoppivarastoja, joiden tuhoamiseen kului paljon aikaa ja vaivaa.

Keskiviikko 6.4.

Innokkaimmat kävivät aamupäivällä tutustumassa hotellin lähiympäristöön, jossa oli vanhan roomalaisen tien raunioita ja akvedukteja. Moni taisi jäädä nukkumaankin. Iltapäivällä

Kongressin edustajia illallisella

mallisesti, mutta ei sekään vielä ihmeitä tehnyt muuten kiireisessä viikossa. Yöllä lähdimme autokyydein Cercedillaan paikalliseen baariin El Casinoon, jossa oli erittäin lämpimät ja vauhdikkaat bileet, loistavaa tunnelmaa!

Sunnuntai 10.4.

Aamusta iltaan yleisen kokouksen kolmas osa, mutta kyllä sen kesti kun tiesi, että sen jälkeen virallinen osuus olisi paketissa. Illalla olikin jäähyväisjuhlan aika, jossa kaikki LC:t esittelivät järjestäjille maataan tuomat lahjat. Me olimme koonneet heille ensiapupaketin kongressinjälkeiseen tyhjään olotilaan. Paketissa oli tietenkin mm. turkinpippureita ja napajallupullo, jonka korkki vahingossa tuhoutui lahjan antamisen yhteydessä.

Maanantai 11.4.

jatkettiin tiistaina kesken jäänyttä kokousta ja käytiin läpi ensimmäiset koulutukset. Yöllä oli kilpailu, jossa jokainen LC julkisti oman musiikkiesityksensä. Tampereilaisten ”Taivas lyö tulta” -cover ei jättänyt ketään kylmäksi ja meidänkin nokka-huiluin ja bongorummulla tuettu laulusikermä keräsi suuret suosionsoitukset.

Torstai 7.4.

Yleisen kokouksen toinen osa aamusta iltapäivään. Asiat venyivät taas yli odotetun ajan, mutta onneksi iltapäivällä oli lähtö Madridiin, jossa oli jopa parisen tuntia vapaata aikaa. Illalla menimme erittäin hienoon yökerhoon, nimeltään Palacio de Gaviria, jossa oli todella suuret kansainvälisten opiskelijoiden yhteisbileet. Kyseinen paikka oli ehdottomasti hienoin yökerho, jossa olen koskaan käynyt. Tila koostui monista korkeista ja tyyliltään vanhoista saleista, joissa kaikissa soi eri musiikki. Lisäksi oli lukuisia pienempiä loungeja, joissa musiikki soi vähän siedettävämmällä voimakkuudella. Kaikki huoneet oli yhdistetty toisiinsa käytävillä ja koko tila oli uskomaton sokkelo.

Perjantai 8.4.

Koko päivä meni käytännössä edellisen kokouksen loppuun käymiseen ja koulutuksiin. Illalla olikin sitten vastapainoksi perinteinen juhla, Feria de Abril, jossa maisteltiin erilaisia viinejä. Ehdottomasti erikoisin viini oli La Guita, joka sai monet ihmettelemään seuraavana päivänä että mitä ihmettä se sisälsikään. Salaisuus ei valitettavasti selvinnyt.

Lauantai 9.4.

Ohjelmassa oli tutustuminen lähiseudulla sijaitsevaan nähtävyyteen Segoviaan. Monet jäivät nukkumaan ja osa käväisi omatoimisesti Madridissa. Kaikkiaan vapaampi päivä ohjel-

Kotiinlähdön aika. Erittäin väsynyttä seikkailua ja odottelua lentokentillä, mutta viimein pääsimme takaisin kotiin puolen yön paikkeilla. Ainoastaan yksi laukku oli ilmeisesti joutunut ns. toiseen lentokoneeseen tai jäänyt muualle piileskelemään. Mahtava reissu!

Väsyneet edustajat kotimatalla

Sotakirjeenvaihtajan palsta, osa 3:

Miksi tsemppaa kun voi vemppaa?

Intissä asiat voi tehdä joko helposti tai vaikeamman kautta, mutta oma lukunsa ovat varuskuntasairaalassa juoksevat jampat. Palvelua välttäväksi niin sanotuksi "moveksi" on nyt myös kirjeenvaihtajammekin leimattu. Ei siis hyvin suju.

Teksti: Jori Lallo

Piirroksat: Teemu Lepola ja Anne Myller

Terveydellinen tilani ei ole ollut armeijan aikana kovin mairitteleja. Vaikka olen aina ollut kohtuu terve, korvessa tilanne on aivan toinen. Ensinnäkin, kun asuu 24/7 kymmenen muun miehen kanssa ja talossa on väkeä lähemmäs pari sataa, leviävät bakteerit varmasti. Hygieniää on hyvin vaikea pitää yllä ja sonnan määrä viikon leirin jälkeen on kohtuullinen. Toinen lukunsa on kasvanut fyysinen rasitus ja ulkona lumessa tetsaaminen.

Tätä kirjoittaessa olen ollut varusmiespalveluksestani noin kolmasosan erinäisten vapautusten alaisuudessa, mikä on kohtuullisen paljon yleisellä mittapuulla. Päällimmäiset syyt tähän ovat influenssa ja keuhkokuume, joista jälkimmäisestä olen viimeinkin parantunut lähes kokonaan. Tautien takia sitten ollaan maattu osastolla, kotihoidossa sekä kasarmilla ja seurattu muiden menoa sivusta. Vaikka saattaa kuulostaa mukavalta olla intissä ja tekemättä yhtikäs mitään, mutta ei se sitä todellisuudessa ole. Olenkin oikeasti alkanut hajoamaan koko sairasteluun, kun haluaisi olla joku päivä vähän tervekin. Myös inttikavereilta saa aivan tarpeeksi paskaa niskaan johtuen perisuomalaisesta kateudesta. Satunnaisesti löytyy kuitenkin hieman ymmärrystä, koska olen ollut oikeasti sairas, enkä vain hakemassa "motivaatio-vemppaa".

Sairastelun ohella pientä hajoamista on aiheuttanut ikävä, tarkemmin sanottuna ikävä Otaniemeen. Lomat kun olen pääasiassa viettänyt perheeni luona lappeen Rannan kupeessa ja tällä hetkellä olen vasta toisella visiitilläni Espoossa. Inttiin lähtiessä en osannut kuvitellakaan miten paljon pieni ja innoikas fuksi tulee kaipaamaan teekkarielämää ja muita fukseja.

Ilmiötä toki selittää tietenkin se, että fuksit ovat loppupeleissä laumaeläimiä.

Avautuminen ei tietenkään lopu tähän, koska harmaita hiuksia kaljussa päässä on aiheuttanut myös muiden asioiden selvittely. Päällimmäisenä tällä hetkellä on parit puuttuvat fuksikorttimerkinnät, joiden takia lakin saanti saattaa myöhästyä hieman. Saa siis nähdä saadaanko viestimies-fuksista tehtyä teekkaria wappuna vai ei. Joka tapauksesta wappu-viikko menee metsässä leirillä valokaapelia vedellessä, joten eiköhän se kaippu lakkiin vähintään siinä vaiheessa unohdu.

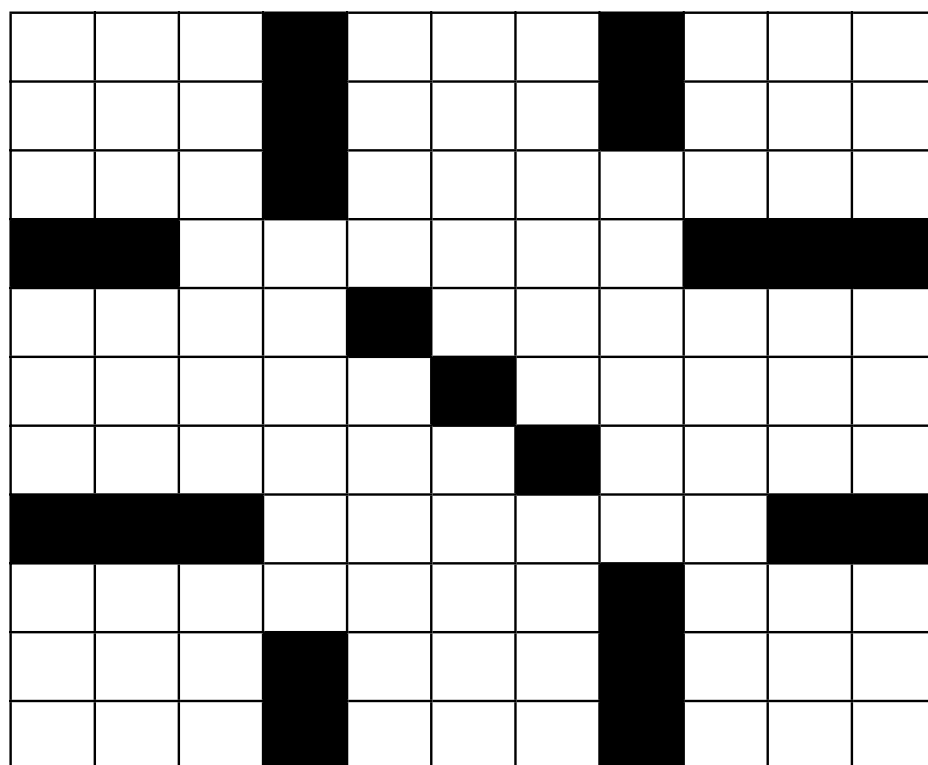
Tässä sotilaalliset terveiset tällä kertaa, kun puolet aamuista on takana ja puolet vielä edessäpäin. Viestimies Lallo kuittaa.

Kevyt-Sössö

Ristikko ja huonot vitsit

Sijoita numerot ristikkoon

3 numeroa:

098 292 424 484 621 728 888

156 402 434 499 632 764 921

248 418 441 574 635 828 928

268 419 461 604 640 855 953

4 numeroa:

4400

5625

6754

8811

5 numeroa:

19424

51762

74601

83632

6 numeroa:

159764 454649

379362 545067

402658 741826

402777 897755

7 numeroa:

2623463

7097678

7676746

8485047

Konkkaan ajo aiheutti vastusta hallituksen piirissä...

- Rakastan lihapiirakoita.
- Kuinka ihmeessä teet sen?

Insinööri Mäkinen änkesi ravintolaan merkonomikavereidensa kanssa ja tilasi pihvin.

- Entä vihannekset? kysyi tarjoilija.
- Ne ottaa saman, ilmoitti Mäkinen.

Tiesitkö, että jos kaikki Suomen koneinsinöörit pistettäisiin jonoon Pohjoisnavalta etelään kahden metrin välein...se olisi oikeastaan hyvä juttu...

Se parhaiten nauraa, jolla on vahvin lääkitys...

Kevätruno

Kuten niin moneen kertaan on todettu, kevät tuo ihmisille mieleen monenlaisia asioita. Sössö onnistui samaan käsiinsä kahden fuksitytön yhteistuotoksena laatiman herkän mutta omalla tavallaan traagisen runoelman. Olkaapa hyvä...

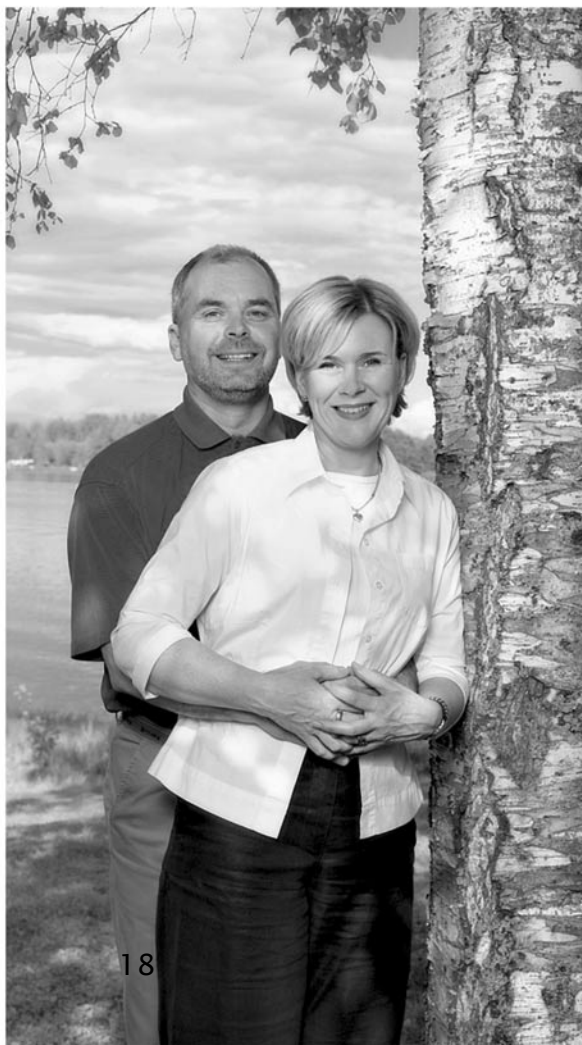
Maarintalo *kevätsäässä*
 koirankakan *lemu* nenässänsä
käveli ihqu *teekkari*
 poskessansa *merkkari*.
 Ajatellen *niitä* poikia,
jotka olivat oivia.
 Mutta *kamppautuessaan* kiveen
lankesi kuoppaan, *holeen*.
 Siinä *rähmällensä* itki
ja oivia *poikia* mielessänsä *litki*.
 Sattui *paikalle* silloin *heistä* yksi,
josta teekkarimme *tyksi*.
 Leiskui *rakkaus*, lempi *ilmassa*
 syljessä *olivat* he *toistensa*.
 Kun *vihdoin* pääsi *totuus* armaasta,
lähtivät geipparit *kaapista*.

Hauskaa ja suloista kevättä!
 Toivottavat: Vuokko & Laura

Shanghaitaulukot

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

KYLPYLÄSSÄ VOIT VIETTÄÄ RYHMÄSI KANSSA KULTTUURIN JUHLAA! KÄYDÄ KESÄTEATTERISSA TAI OSALLISTUA MUIHIN MONIPUOLISIIN, ELÄMYKSELLISIIN TAPAHTUMIIN. RENTOA TUNNELMAA KESÄTERASSILLA, HELLIVIÄ HOITOJA, HYVÄN OLOIN AKTIVITEETTEJA, HERKKUJEN RUNSAUTTA, KEINAHTELUA TANSSIEN TUNNELMISSA.

KESÄYÖ KYLPYLÄSSÄ alk. **46** € / hlö / 1 vrk 2hh

Sis. majoitus • runsas aamiainen • Hyvän Oloin Aktiviteetit molempina päivinä • Vesitropiikin saunat, poreet ja pyörteet • vapaa sisäänpääsy tanssiravintolaan

**Herkuttelua jokaisen makuun
RUNSAS BUFFET-PÖYTÄ**

Hinta vain 10 €/aik., 5 €/lapsi (5-14 v.)

**Kylpylän Kesäteatterissa 2.7.-7.8.
LIIAN PAKSU PERHOSEKSI**

Ensi-ilta la 2.7.

Muut näytännöt:

sunnuntaisin klo 15.00

keskiviikkoisin ja torstaisin klo 18.30

Liput á 15 € / aik., 7 € / lapsi (5-14 v.)

Hinnat ovat ryhmähintoja, voimassa yli 10 henkilön ennakkoon varatuille ryhmille 1.5.-31.8.05, paitsi Juhannuksena.

myynti@ikaalistenkylpyla.fi
 www.ikaalistenkylpyla.fi

SOITA JA VARAA
 PUH. (03) 451 2400
 NAUTI JO NYT!

IKAALISTEN KYLPYLÄ

Fuksi

Kolumni

Kynän varressa Ina Sandström.

Laiskuuden syvin olemus

Minä olen laiska ihminen. Tulin juuri välikokeesta, johon en ollut lukenut. Oli kyllä tarkoitus, mutta väsytti eikä oikein jaksanut sunnuntai-iltana keskittyä Heisenbergin epätarkkuuksiin. Sen sijaan katsoin DVD:ltä Greasen (John Travolta on ihana). Olin kokeessa seitsemän minuuttia.

Laiskuus ei kuitenkaan välttämättä ole kokonaan huono asia. Ilman laiskuutta ihmiset tulisivat opiskelemaan, opiskelisivat, valmistuisivat ja menisivät töihin. Töissä he olisivat väsymättömiä projektintuotantokoneita, jotka paahtaisivat innosta puhuen duunia kunnes heidät potkittaisiin puoliväkisin eläkkeelle. Pieni laiskuus on se, joka synnyttää kaiken sen oheistoiminnan, jota kutsutaan opiskelijaelämäksi.

Ei voi tietenkään päin naamaa nimittää laiskaksi ihmistä, joka kerää vajaan parikymmentä noppaa vuodessa ja sen lisäksi istuu killan valtuustossa sekä teekkarijaostossa ja lisäksi toimii partiossa lippukunnan johtajana. Kaikki nämä toiminnot ovat kuitenkin aikaa ja omistautumista vaativaa harrastustoimintaa.

Mutta miksi ihminen ryhtyy vapaaehtoisesti valtavasti

aikaa vieviin vastuullisiin projekteihin esimerkiksi Dipoliwapun järjestäjänä tai killan hallituksen jäsenenä? Koska laiskat ihmiset haluavat elämäänsä muutakin kuin opinnot. Laiskuus ei nimittäin välttämättä tarkoita sitä, että makaa kotisohvalla jaksamatta nousta kuin jääkaapille. Laiskuutta on myös se, että jättää jotain ihmiseltä odotettua tekemättä, koska tarjolla on jotain parempaa.

Meiltä odotetaan valmistuimista. Odotetaan että kurssit käydään ajallaan ja niistä suoriudutaan hyvin arvosanoin. Tämä on ihan oikeasti hyvä juttu. Ei saa kuitenkaan unohtaa, ettei korkeakoulu ole ainoa taho, joka voi asettaa meille odotuksia. Työelämä tarvitsee meitä. Elämä tarvitsee meitä. Ja voidakseen elää täyspainoista elämää täytyy osata olla hieman laiska.

Välillä on unohdettava se ylihuomenna odottava tentti ja lähdettävä kaverin kanssa pelaamaan sulkapalloa. Tenttejä tulee myös ensi vuonna. Ystävä joka haluaa juuri sinut katsomaan Greasea kanssaan, on paljon tärkeämpi kuin Heisenbergin epätarkkuusperiaate.

